

NA EUROKAZU PREDSTAVLJENI PROJEKTI NASTALI U KOPRODUKCIJI FESTIVALA

Uspjela predstava koje uopće nije bilo

Piše Iva Gručić

Središnji dio festivala bio je posvećen predstavama u kojima Eurokaz figurira i kao koproducent.

Nakon 'Grmača' o kojima sam već pisala, izvedene su tri sasvim različite predstave - 'Sramota', 'Viva Verdi' i 'Korcsula'. 'Sramota' je intimistička, komorna, izrazito minimalistička predstava inspirirana Bergmanovim filmom 'Krici i šaputanja' i Coetzeovim romanom 'Sramota', nastala iz ispitnog projekta mladog redatelja Saše Božića (produkcijски partneri Eurokazu su Akademija dramske umjetnosti i grupa k. o.- kombinirane operacije).

Inspiracija ranim Bergmanom

U teškoj zasićenoj crvenoj boji posuđenoj iz Bergmana tri ženske figure u crnom igraču igrati boli i trajanja. I kao da nisu važni ni uzroci ni priča, nego samo stanje i njegovo trajanje.

'Sramota', 'Viva Verdi' i 'Korcsula' tri su sasvim različite predstave

Prigušeno svjetlo i prigušen govor, razumljiv tek u fragmentu ili rijetkim ključnim trenucima, traže pojačan napor gledanja i slušanja, čime je onda obojen i sveukupni dojam. Sve to izgleda kao da su izabrani minijaturni trenuci iz posuđenih priča i zatim očišćeni od suvišnih riječi, razlomljeni i zaustavljeni u trajanju i ponavljanju koje je po duhu nalik na ranog Bergmana, pa je u tom smislu inspiracija ovim autorom možda i najočitija.

U suradnji s Eurokazom, Teatrom

Prizor iz predstave 'Sramota' izvedene na pozornici Galerije SC-a

ITD, zagrebačkim HNK i ljubljanskim Gledališćem Glej, slovenska grupa Via Negativa, koja sama sebe naziva kazališnim istraživačkim projektom 'Via negativa' i radi na čelu s redateljem Bojanom Jablanovcem, izvela je predstavu 'Viva Verdi'. Najavljena kao konceptualno hrabar spoj 'nespojivog' - opere i performansa, predstava počinje neočekivano autoironično - izjavom da je sve što piše u press materijalima obična glupost i da se autori ograđuju od svega što su Brezovec i Gordana Vnuk konceptualno nai-

zmišljali i da zbog toga predstave neće biti. Nakon toga predstava se razvija u početnicu iz performansa u formi kritičkog prikaza s odmakom.

Zabavna abeceda performansa

Jedan po jedan performer objašnjava nam što misli o predstavi koje hoće/neće biti, kako je dospio u grupu koja igra, tko je i što je, što želi u životu... i pri tome izvodi svoj mali performans. Sve je to ispresijecano nekolicinom opernih arija koje izvode pjevači i zbor HNK i koje se sasvim

blago miješaju s performansima, stvarajući duhovite ili pak neprimjetne kombinacije. Nepoštednom autoironijom predstava udara po festivalu, vlastitom radu, pa i osobnim ili 'osobnim' životima izvođača, što spojeno s krasnim humorom čini osnovnu vrlinu predstave. A ako je nekome u gledalištu HNK nedostajalo štogod osnovnog znanja o performansu, izašao je i malo obrazovaniji.

Glumačka ekipa visoke energije

Korčula, ljetni dan u kojem se sunce zaustavilo u jednoj točki. Mađarski i njemački gosti, domaćini. Svaki od desetak likova neobičan je, barem malo uvrnut i svaki ima svoju tajnu, koja će se, dakako, tijekom predstave razotkriti. Riječ je o predstavi 'Korcsula' mađarskog redatelja Béle Pintéra, koju je u Tvornici izvela mađarska kazališna grupa Pintér Béla és Társulata u koprodukciji s festivalom.

Likovi su povezani strastima, spletkama, razočaranjima pa i zlim namjerama. Dijalog je crnohumoran, sa stalnim ironijskim odmakom, čak i u 'teškim' situacijama smrti i ubojstva. Priča je izlomljena, ali jasna i dobrim dijelom zaslužna za to da predstava lako drži pažnju publike. Glumačka ekipa visoke energije pjeva i svira, bez ikakvog napora prelazi iz lika u cinični komentar i natrag, pa u pjesmu pa u dijalog i tako to ide od početka do kraja. Vjerojatno zbog toga predstava ostavlja pomalo brehtijanski dojam.

Dakle, sredina festivala pokazala je širinu i raznovrsnost, od težine i minimalizma do propitivanja kroz autoironiju i cinizam.

Iva Gručić